

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Ügyszám: IV/1237/2018.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1237-4/2018	
Érkezett: 2018 OKT 17.	
Példány: 2	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db	<i>[Signature]</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

a 2018. július 23. napján kelt alkotmányjogi panaszomhoz kapcsolódóan az alábbi

kiegészítést

terjesztem a tisztelt Alkotmánybíróság elé.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

II. A) Az Alaptörvény megsértett rendelkezése

XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

II. B) Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett és megsemmisíteni kért bírói döntések miért ellentétesek a megjelölt rendelkezésével:

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) AB határozatában megerősítette a tisztességes eljárással kapcsolatos korábbi gyakorlatát. Eszerint „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárási garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamely részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magába foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98-99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagába a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljességéhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen az a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is” Indokolás (24). „Az Alkotmánybíróság korábbi döntései szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a

konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan körülményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga (3215/2014.(IX.22.) AB határozat, Indokolás (11)-(13)), a tárgyalás igazságosságának biztosítása (36/2014. XII.18.) AB határozat, Indokolás (66)), a tárgyalás nyilvánossága és a bírói döntés nyilvános kihirdetése (22/2014. (VII.15.) AB határozat, Indokolás (49)), a törvény által létrehozott bíróság (36/2013.(XII.5.) AB határozat, Indokolás (32)-(34)), független és pártatlan eljárása (21/2014.(VII.15.) AB határozat, Indokolás (58)), illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése (36/2013.(XII.5.) AB határozat, Indokolás (38)), (3025/2016.(II.23.) AB határozat, Indokolás (19)).” / (3027/2018. (II.6.) AB határozat, Indokolás (13)

- A tisztességes tárgyalás tartása

A peres eljárásokban az ügyeket fő szabály szerint tárgyalás alapján kell érdemben elbírálni. A tárgyalás a három alapelvnek a szóbeliség, közvetlenség és a nyilvánosság érvényesülésének a színtere. A szóbeliség a felek kétoldalú meghallgatásának formájára utal, függetlenül attól, hogy egyébként a bizonyítást miként veszik fel. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a perben egy tárgyalás tartásra került sor, melynek során megtörtént az ítélet kihirdetése is. A tárgyaláson csak a bíróság által feltett kérdésekre válaszolhattam. Így olyan kérdéseket is meg kellett megválaszolnom, ami az ügy érdemi elbírálásához nem kapcsolódtak. A bíróság több esetben is tájékoztatott, hogy a bíróságnak nem feladata az alperes által kibocsátott analízis kapcsán, annak tartalmának megfelelőségét mérlegelje.

„ A bíróság tájékoztatja a felperest, hogy álláspontja szerint az is egy vélemény az alperes részéről, amennyiben az ítélet megállapításával egyetért. „

Így nem volt lehetőségem arra, hogy részletesen bemutassam, hogy az alperes által készített analízis teljesen megegyezik a Debreceni Törvényszék ítéletével, ezzel a megbízását nem teljesítette.

Tanú meghallgatási indítványomnak sem adott helyt, hiába kértem. A tanú volt az, aki az alperesnél végig jelen volt a megbeszélés során. A tanú diktálta le a fellebbezésben foglaltakat és adott felvilágosítást a benyújtásával kapcsolatban. A tanú meghallgatással szerettem volna bizonyítani, hogy az alperesnek csak addig állt szándékában a fellebbezés elkészítésére tett ígérete, míg ki nem fizettem előre a megbízási díjat, melyet egyértelműen ki is fejtett az általa elkészített analízise 6. pontjában, mely szerint: „ A leírtakon túlmenően kiemeljük, hogy Ügyvédi Irodánk az eddigiekben sem vállalta, és a jövőre nézve sem vállalja a folyamatban lévő polgári per másodfokú szakaszában való jogi képviselő ellátását, megbízásunk csak az ügy vizsgálatára és esetleges tanácsadásra, javaslatok tételére irányult stb..”

Ennek ellentmond a megbízási szerződésben rögzített tartalom: „ Az analízis alapján kerül mind a megbízó, mind az Ügyvédi Iroda abba a helyzetbe, hogy dönteni tudnak képviselőre vonatkozó megbízási szerződés megkötéséről vagy meg nem kötéséről.”

A tanú meghallgatásra vonatkozó bizonyítási indítványom mellőzésére az ítéletben adott válasza a következő: „ a felperes saját előadásából is az tűnt ki, hogy tisztában van azzal, hogy a képviselőre és a fellebbezés megírására külön megállapodást kellett volna kötni, illetve ezt erősítette az írásbeli okirat is. Tehát nem volt várható a tanútól olyan nyilatkozat, ami a peres felek által aláírt írásba foglalt tartalmat felülírja.”

Fővárosi Törvényszék álláspontja szerint alappal mellőzte az elsőfokú bíróság a felperes által indítványozott tanú kihallgatását és ennek kellő indokát is adta. Ezzel egyezően kiemeli, hogy a

felperes 7. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldalán maga is akként nyilatkozott: „ hogy egyértelmű volt számára, hogy az irattanulmányozásért kell a megbízási szerződés szerinti díjat kifizetnie és további összeget a fellebbezés előkészítéséért, valamint külön díjat a tárgyaláson való képviseletért. Ebből eredően a tanú meghallgatása szükségtelen volt, hiszen olyan tényekre nézve kérte a felperes a tanú kihallgatását, amelyeket saját nyilatkozata cáfolt.”

A tanú meghallgatásával, mint már említettem azt szerettem volna bizonyítani, hogy a 2011. február 11. napján az Ügyvédnö az ígérte, hogy az ügyem megismerését követően a fellebbezés is el lesz készítve. Fel sem merült bennem az, hogy nem fogja annak elkészítését megtagadni, mivel a beadandó fellebbezést indokolás nélküli szövegét lediktálta, illetve felvilágosított annak benyújtásával kapcsolatosan.

A tárgyaláson a jegyzőkönyvben nem megfelelő módon került rögzítésre, ami akkor ott elhangzott, illetve egyáltalán nem került rögzítésre. Pl.: Jegyzőkönyv 2 oldal utolsó bekezdése: Nem én voltam sietségben, hanem az alperes képviseletében eljáró hölgy.

A végelszámolással kapcsolatos álláspontomat a jegyzőkönyvben nem került rögzítésre. A keresetlevelem tartalmazza, illetve a bizonyíték csatolásra is került.

A jegyzőkönyvet a bíróság emailben nem küldte meg, csak az ítélettel együtt. Így annak kijavítását nem kértem, mivel a hangszalag megsemmisítését követően, bizonyítani annak tartalmát már úgy sem lehet.

A Fővárosi Törvényszék alaptalannak ítélte a jegyzőkönyvbe foglaltakkal kapcsolatos kifogásomat is, mivel a Pp. 118. § (3) bekezdésébe írtak szerint a lehetőségem volt a megfelelő határidőben a jegyzőkönyv kijavítását és kiegészítését kérni, és hogy ezzel a joggal nem éltem, utóbb ezt a másodfokú eljárás során nem kifogásolhatom.

A 7. sz. jegyzőkönyv 6. oldalán kértem, hogy a jegyzőkönyvet e-mail útján is kérem megküldeni a [REDACTED] re. Ezt az elsőfokú bíróság nem teljesítette, hanem az ítélettel küldte meg a jegyzőkönyvet, így határidőben annak kiegészítésével, kijavításával nem tudtam élni, így azt a fellebbezésben sérelmeztem.

Tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti és a Legfelsőbb Bíróság 1/2009. (VI.24.) PK véleménynek. A 2009. (VI.24.) PK vélemény alapján a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében előírt tájékoztatás célja annak biztosítása, hogy a fél a bizonyítási indítványait a jóhiszemű és célszerű pervitel követelményeinek megfelelően előterjeszthesse. A tájékoztatásnak ki kell terjednie arra is, hogy a kötelezettség elmulasztása esetén a bíróság a bizonyítékok bevétele nélkül határoz. A tájékoztatási kötelezettség nem teljesíthető csupán a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésére és 164. §-ának (1) bekezdésére utaló általános tájékoztatással. A 4. pontjában kifejtettek szerint pedig a tájékoztatásnak az adott tényállításokra vonatkozóan egyediesítettnek és teljes körűnek, valamennyi elbírálásra kerülő kérelemre kiterjedőnek kell lennie.

A bíróság tisztában volt azzal is, hogy jogi végzettséggel nem rendelkezem. A Pp. 7. §-ának (2) bekezdésében megfogalmazott szabály a jogi képviselő nélkül eljáró fél számára írja elő a bíróság tájékoztatási kötelezettségét. Ennek alapján a tájékoztatás teljesítésekor a bíróság a jogvitában jelentős tények megjelölésével biztosítja a fél jogérvényesítését, és ehhez kapcsolja a szükséges

bizonyítási eszköz megjelölését, hogy arra miért, milyen formában van szükség ahhoz, hogy a bizonyító fél a kötelezettségét teljesíthesse.

A bíróság a leírtakkal ellentétben a jegyzőkönyvben történt rögzítéséből egyértelműen megállapítható, hogy személyesen, jogi képviselő nélkül jártam el, és kioktatásom a következőt tartalmazta:

„ Felperes a jóhiszemű pervitel követelményére és a rosszhiszemű pervitel következményére történt figyelmeztetést követően az alábbiakat adja elő:”.

Mondjak igazat, amennyiben nem teszem akkor a valótlan állításaim miatt pénzbírsággal súlyt. Ez volt a kioktatásom lényege.

A Fővárosi Törvényszék megalapozatlannak tekinti, hogy az „ elsőfokú bíróság nem tett eleget a bizonyítási teherre történő kioktatási kötelezettségének. Amint azt a fellebbezési ellenkérelem is tartalmazza, az elsőfokú bíróság a 3-I. sorszámú végzésével a per első tárgyalására szóló idézéssel egyidejűleg tájékoztatta a feleket a bizonyítási teherről, ezzel eleget tett a régi Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltaknak.”

A kísértékű perekben kialakult gyakorlat, hogy az első tárgyalásra szóló idézéssel egyidejűleg egy külön íven szövegezett végzéssel tájékoztatja a peres feleket. Az idézéssel megküldött tájékoztatáskor még az alperesi ellenkérelmet nem kaptam meg. A Legfelsőbb bíróság 1/2009.(VI.24.) PK véleménye alapján a tájékoztatásnak folyamatosan igazodnia kell a felek per során adott nyilatkozataihoz. A tájékoztatásnak az adott tényállításokra vonatkozóan egyediesítettnek és teljeskörűnek kell lennie. Ez nem történt meg, akkor ez hatályon kívül helyezési okként merülhet fel.

- A fegyveregyenlőség kötelezettség

A bíróság joggyakorlata szerint a „ fegyverek egyenlőségének „ elvéből következik, hogy a perben jogunkban áll tanúbizonyítást indítványozni. Lehetőséget kellett volna biztosítania arra, hogy álláspontomat és bizonyítékaimat bemutassam. Ennek a lehetőségnek a meg nem adásával lényegesen rosszabb helyzetbe kerültem, mivel a bizonyítási teher is engem terhelte.

A fellebbezésemben a tárgyalás tartásáról nem nyilatkoztam. A Fővárosi Törvényszék 2018. február 6. napján kelt 72.Pf.630.615/2018/2. sz. végzésében közli, hogy a „ felperes 8., 10., sorszámú fellebbezését tárgyaláson kívül bírálja el. Tárgyalás tartását a fellebbező fél a fellebbezésében, illetve az ellenfél csatlakozó fellebbezésének kézhezvételétől számított 8 napon belül, a fellebbező fél ellenfele pedig a fellebbezés kézhezvételétől számított 8 napon belül kérheti (Pp. 393. § (3) bekezdés).”

Részemre felhívást nem küldött, hogy kérem-e tárgyalás tartását vagy sem. Az alperest jogi képviselő képviselte, mégis a végzésben felvilágosította, hogy kérheti a tárgyalás tartását. Sőt annak elmulasztását igazolási kérelmet terjeszthet elő.

A törvény előtti egyenlőség elve nemcsak azt jelenti, hogy mindenkire ugyanazok a törvények vonatkoznak, hanem azt is, hogy mindenkivel szemben ugyanazon törvények szerint kell eljárni.

A fegyverek egyenlőségének elve az jelenti az Alkotmánybíróság 15/2002. (III.29.) AB határozata szerint: „ a jogainak érvényesítése érdekében a bíróság előtt mindenki egyenlő esélyekkel rendelkezik.”

Az Alkotmánybíróság kifejtette továbbá, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog „az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges és az esetek többségében alkalmas eljárás ad jogot.” (9/1992.(I.30.) AB határozat).

- A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint: „ A bíróság a tényállást a felek előadásainak és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.” Ez a szabály a szabad bírói mérlegelést fogalmazza meg, mely a szabad bizonyítás elvének része. A bizonyítékok szabad mérlegelése a közvetlenség elvével szoros összefüggésben áll. A bizonyítási kötelezettségemnek sem a tárgyaláson, sem pedig a tanú meghallgatási indítványnak nem adott helyt, így a tényállás feltáratlan maradt a felperesi oldal szemszögéből.

A bíróság a szabad mérlegelési jogkörében eljárva, a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére a kereseti kérelmemben, annak kiegészítésében, a tárgyaláson elmondottakat is figyelmen kívül hagyta.

A tényállás mellőzése nem lehet bírói tévedés, mely egy jogállamban is elfogadható hiba.

A helytelen tényállás megállapítása az Alaptörvényben foglalt eljárásjogi jogaim sérelmével került sor, ami az Alaptörvény sérelmére vezet.

A bíróság a szabad mérlegelési jogkörében eljárva sem tehet azonban a perben rendelkezésre álló adatokkal ellentétes megállapításokat. Ezt azért sem teheti, mert a Pp. 221. § (1) bekezdése értelmében indokolási kötelezettsége van. Az ítélet indokolásából ugyanis világosan ki kell tűnnie, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket irányadónak vett, utalni kell azokra az okokra, melyek miatt valamely tényt nem talált bizonyítottnak. Ennek elmulasztásával a bíróság lényeges eljárási szabályt sért, és az ítélete megalapozatlan.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) AB határozatában kifejtette: „ Az Alaptörvény XXVIII. (1) bekezdésben rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bírósági döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti nevezetesen azt, hogy a döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bírósági eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.”

A Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletében a 2011. február 11. napján aláírt blanketta szerződésben megfogalmazottakat mutatja be. Ezt követően az alperes analízisének ismertetésére tér ki röviden. A kereseti kérelmemmel és annak kiegészítésében rögzítetteket nem ismerteti, illetve annak figyelmen kívül hagyását nem indokolja. Ítéletében a keresetemmel kapcsolatban annyit állapít meg, hogy a „ felperes nem tudja bizonyítani, hogy az alperes vonatkozásában jogellenesség merült fel, illetve a megbízás ellátása során a szakma szabályainak megsértésével járt el”.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság az ítéletében nem teljesítette indokolási kötelezettségét, akkor amikor a kereseti kérelmemben és annak kiegészítésében foglaltakat nem mutatta be. Hivatkozik az

ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 23. § (1) és (2) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 474. §, 478. §, 479. §-ban foglaltakra, majd a Ptk. 318. § § (1) és a 339. § (1) bekezdésére, de annak nem alkalmazásáról nem adott számot.

A bírói szabad mérlegelés korlátja, illetve bizonyítékát a bíróság indokolási kötelezettsége alkotja. A bíróság a szabad mérlegelési jogkörben eljárva sem mellőzheti a felperesnek meglévő bizonyítékainak vizsgálatát. Nem fogadható el indokolásként, hogy „Önmagában az is egy alperesi álláspont, hogyha a jogszabályok ismeretében arra a következtetésre jut, hogy a jogorvoslati út igénybevételét a felperesnek nem ajánlja, így a bíróság álláspontja szerint nem alapos a felperesi hivatkozás, hogy saját tanácsa, illetve véleménye az alperesnek nem volt.”

Nem fogadható el az sem, hogy „ a bíróságnak nem volt feladata az, hogy a Debreceni Törvényszék, illetve Ítéltábla előtt folyamatban volt per tekintetében állást foglaljon, hiszen ezt megtették az abban eljáró bíróságok az ítélet meghozatalával, amely ítéletek már jogerősek, tehát nem felülbíráhatóak.”

Nem teheti azért sem mert a Pp. 221. § (1) bekezdése értelmében indokolási kötelezettsége van, melynek nem tett eleget. A kereseti kérelmemet nem bírálta el. Ennek elmulasztásával a bíróság lényeges eljárási szabályt sért, és az ítélete ezért megalapozatlan.

Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III.1.) AB határozat:

- Indokolás (31) szerint:

„ A Bíróság ugyanakkor elvi éllel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. A Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben (Helle v. Finnország, 20772/92., 1997. december 19., § 60., Karakasis v. Görögország, 38194/97., 2000. október 17., § 27., Boldea v. Románia, 19997/02., 2007. október 15., § 30., Tacquet v. Belgium, 926/05., 2010. november 16., § 91., legutóbb megerősítve: Vojtechová v. Szlovákia, 59102/08., 2012. szeptember 25., § 35.)”

A Fővárosi Törvényszék 2018. május 11. napján kelt 72.Pf.630.615/2018/4. sz. ítéletében az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A fellebbezésemben foglaltak közül, csak néhány elemet emel ki és vizsgál, melyet már bemutattam, attól eltekintve, hogy az elsőfokú ítéletet teljes terjedelmében bírálta felül, tekintettel arra, hogy annak jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt. Így nem került vizsgálatra továbbra sem a fellebbezésemben bemutatott kereseti kérelmem, illetve annak kiegészítésében foglaltak.

A Fővárosi Törvényszéknek a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletét a fellebbezésemben kért elsődleges kérelem alapján meg kellett volna változtatnia, olyan kérdésekben is határozhat, amelyeket az elsőfokú bíróság nem tárgyalt, illetőleg nem határozott a Pp. 253. § (3) bekezdésében foglaltak alapján.

A Fővárosi Törvényszéknek érdemben el kellett volna bírálnia a fellebbezésemet, hiszen a polgári perekben általában ez a gyakorlat. A másodfokú bíróságnak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között kell (és lehet) döntenie, ennek figyelmen kívül hagyása a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó súlyos eljárási hiba (BH 2017.2.61.).

Ezzel nemcsak a már hivatkozott Alkotmánybíróság 7/2013.(III.1.) határozatából idézeteknek nem tett eleget a törvényszék, hanem a sérelmezett első fokú döntés kapcsán igénybe vehető jogorvoslattal szemben az alapvető követelményt sem teljesítette a másodfokon eljáró bíróság. A fellebbezésemben megfogalmazottak figyelmen kívül hagyásával, indokolás hiányosságának vizsgálatát nem végezte el. Valódi magyarázattal nem szolgáló indokolással utasította el a fellebbezésem és hagyta jóvá az elsőfokú bíróság ítéletét. Mindennek az lett a következménye, hogy az említett súlyos jogszabálysértések után elbírálatlan maradt a fellebbezésem. Így a jogorvoslat nem volt képes arra, hogy az elsőfokú bíróság döntése által okozott sérelmet orvosolja.

„ A bírói függetlenség nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság oldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével. „ / 20/2017.(VII.18.) AB határozat (23) indokolás/

Az elsőfokú bíróság a becsatolt okirati bizonyításon nem értékelt, a tanú meghallgatási bizonyítási indítványomnak sem adott helyt. A tárgyaláson a bíróság által feltett kérdésekre válaszolhattam csak, ezzel is behatárolta a bizonyítási lehetőségem. Az ítéletben viszont nekem rója fel, hogy nem tudom bizonyítani a jogellenességet.

A 2017. október 27. napján megtartott tárgyalásról készült 7. sz. jegyzőkönyv szerint nem tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének a Pp. tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó szabályainak alkalmazásával kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2009.(VI.24.) PK vélemény alapján.

A BH 2015.2.40 szerint: „A jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó lényeges eljárási szabálysértés az, ha az eljáró bíróságok úgy róják a felperes terhére a bizonyítatlanságot, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyításra szoruló tényekről a felet nem tájékoztatja (1952. III. tv. továbbiakban:Pp. 3. § (3) bek.)”

Az elsőfokú bíróság a törvény eltérő rendelkezése hiányában a kereseti kérelem és ellenkérelem keretei között fejtheti ki tevékenységét, ez a kérelemhez kötöttség elve. Kérelmemet nem mutatja be, azt nem vizsgálja, de az ítéletének indokolásában kifejti, hogy a több jogi képviselő felkeresését követően végül [REDACTED] bízta meg a másodfokú eljárásban történő jogi képvisellel és a fellebbezés előterjesztésével 2014. április 2. napján. Az ügyvédi megbízás és ügyvédi tényállás rögzítésre került, hogy a megbízó kijelenti, hogy a fellebbezést megírta és kifejezetten kéri, hogy az ügyvéd tartalmilag ne változtasson rajta, kizárólag formai és stilisztikai szempontból szerkessze át a megbízott jogi képviselő, és a benyújtás előtt mindenképpen át kívánja azt olvasni. A felperes [REDACTED]. [REDACTED] útján a Debreceni Törvényszék ítélete elleni fellebbezést határidőben előterjesztette.”

Ezzel az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, mivel a [REDACTED] el kötött megbízási szerződés vizsgálata nem a per tárgya. A Kúria BH.1994.5.272.sz. határozata is kimondja, hogy a bíróság ítéletének az indokolása sem terjeszkedhet túl a kereseti kérelmen.

Hivatkozik az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 23. § (1) és (2) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 474. §, 478. §, 479. §-ban foglaltakra, majd a Ptk. 318. § § (1) és a 339. § (1) bekezdésére, de ítélete nem azon alapszik.

A Ptk. 478. §” (4) A díj a szerződés megszűnésekor esedékes.”

Az ítéletben a hivatkozásnak ellentmondó az álláspontja: „Az ügyvédi megbízásra nézve az Ügyvédi Törvény tartalmaz speciális rendelkezéseket, illetve nincs akadálya annak, hogy a Ptk. rendelkezéseitől a felek közös megegyezéssel eltérjenek, ezért annak sem, hogy a megbízási díj kifizetése már a szerződés hatályba lépésének feltétele legyen. Egyébként az alperes a jogszabályoknak eleget téve az írásba foglalt megbízashátsó oldal utolsó bekezdésében maga rögzítette azt, hogy bizonyos rendelkezések a szokásos szerződési gyakorlattól eltérhetnek és erre a felperes figyelmét külön felhívta, aki nem vitatta, hogy ez a megállapodás köztük létrejött, illetve, hogy ezen aláírás tőle származik.”

A szabad mérlegelési jog nem terjedhet odáig, hogy a jogszabályokat figyelmen kívül hagyja. Ha kiterjedne, akkor ez alapvetően veszélyeztetné a jogbiztonságot.

A Fővárosi Törvényszék egyetértett az elsőfokú bíróság megállapításával. A fellebbezésben foglaltak vizsgálatát a már bemutatottak alapján végezte el. Továbbra sem került sor a kereseti kérelmem vizsgálatának elvégzésére. A fellebbezésben hivatkoztam, hogy a jegyzőkönyv nem került rögzítésre, a keresetemben viszont igen, és a bizonyítékokat csatoltam a végelszámolással kapcsolatos álláspontomat. A törvényszék az ítéletében ezzel kapcsolatos álláspontja a következő:

„ Az alperesnek a megbízási szerződés alapján a kötelezettsége állt fenn, hogy az átadott iratok alapján elemezze a jogesetet és véleményezze a további jogi lépések lehetőségeit. Megalapozatlanul sérelmezi ezért a felperes, hogy az alperes a cégnyilvántartás adatait nem ellenőrizte. A szerződés alapján a felperesnek ilyen kötelezettsége nem volt.”

Egy blanketta megbízási szerződés alapján elfogadható a bíróságok szerint, a kereseti kérelmem vizsgálatának nélkül, hogy az alperes analízisében a Debreceni Törvényszék ítéletét mutatja be, illetve ellentmond a szerződésben foglaltaknak. Alperesnek álláspontja az volt, hogy a jogorvoslati út igénybevételét nem javasolja, a bíróság véleménye szerint, azzal tevékenységet fejt ki, mivel a szerződés nem eredménykötelelem. Az alperes véleménye szerint még a vállalat túlteljesítették, mivel szóbeli analízist vállalt és írásbeli analízist bocsátottak a rendelkezésemre. Az alperesnek önálló véleménye az volt, hogy a most hatályos jogi szabályozás alapján a tetőtér beépítését önerőből kivitelezném.

A törvényszék nemcsak függetlenítette magát az ügyben általam becsatolt iratok tartalmától, a fellebbezésben foglaltaktól, hanem azokat semmilyen szempontból nem érintette a határozata. A pártatlanság látszatát, de magát a pártatlanságot is feltétel nélkül aláássa az a bírói eljárás, amely először az elsőfokú bírói döntésnek jogosságát állapítja meg, mely az alperes jogellenes magatartásának vizsgálatát nem végezte el. Majd a törvényi rendelkezések figyelmen kívül hagyásával az indokolás hiányával hozta meg a döntését.

Garanciális – a jogalamiság és a jogbiztonság alaptörvényi követelményeiből is levezethető-jelentősége van annak, hogy a bíró a jogvitákat a törvények és más jogszabályok alapján döntse el. A bírói ítélezés függetlensége tehát csak ebben a keretben értelmezhető, és az eljáró bíróságok függetlensége nem jelentheti a jogszabályoktól való függetlenséget. Éppen ellenkezőleg: a

jogszabályoknak – és kizárólag a jogszabályoknak – való alávetettség éppen a függetlenség biztosítéka. /34/2014. (XI.14.) AB határozat, Indokolás (209)/.

Önmagában esetemben a bírói út igénybevételenek formális biztosítása volt csak meg, a perbe vitt jogokról a bíróságok érdemben nem döntöttek. A Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletében nem vette figyelembe a való tényeket, mivel az, az alperest hátrányosan érintette volna, hogy teljesítményt nem nyújtott a szerződés alapján. A hivatkozott jogszabályok nem alkalmazásának okairól nem adott számot a határozatában, döntése kirívóan okszerűtlen mérlegelés eredménye. A Fővárosi Törvényszék a fentiekben részletesen kifejtett, az ügy lényegi kérdései tekintetében érveimet további vizsgálat és a vizsgálat elmaradásának indokolása nélkül figyelmen kívül hagyta, azzal ellentétes jogalkalmazással elutasította a fellebbezésemet, és hagyta helyben az elsőfokú bíróság döntését.

A döntéshez való joghoz véleményem szerint szorosan kapcsolódik az indokolási kötelezettség elve. A bíróság döntést hoz, akkor kellően indokolja meg, hogy mely tények, bizonyítékok alapján jutott arra a következtetésre, mely alapján a keresetemet elutasította. Ezzel megismerhettem volna, hogy a döntése miért is lett elutasító. Az indokolásban be kellett volna mutatni a tényektől, a bizonyítékokon keresztül a végeleges döntésig a folyamatot. A másodfokú bíróság túlzott mértékben vette át, a fellebbezésben foglaltak figyelmen kívül hagyásával az elsőfokú bíróság megállapításait. Véleményem szerint ezt az álláspontot fogalmazza meg az Emberi jogok Európai Egyezménye is.

„ Az EJEE 6. cikk (1) bekezdése mindenkinek jogot biztosít arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az EJEB a bírói döntések tartalmával összefüggésben jellemzően azt hangsúlyozza, hogy valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrésztől erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét [*Taxquet kontra Belgium* (926/05); 2010. november 16.]” /3173/2015.(IX.23.) AB határozat (50)/.

Az Alkotmánybíróság több döntésében is hivatkozik az Emberi Jogok Európai Bizottságának gyakorlatára, mely gyakorlata alapján önmagára nézve is kötelezőnek tekinti. Kérem, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog kapcsán ügyemre vonatkozóan is alkalmazni szíveskedjenek.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy kiegészítésem elfogadni szíveskedjenek. A 2018. július 23. napján kelt alkotmányjogi panasz indítványomat a fentiek alapján kiegészítve, kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjenek a Pesti Központi Kerületi Bíróság 26.P.88.387/2017/7. sz., a Fővárosi Törvényszék 72.Pf.630.615/2018/4. sz. ítélete Alaptörvénybe ütközését megállapítani és megsemmisíteni azokat, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Budapest, 2018. október 12.

Tisztelettel

